

FABELAKTIG: Ikkje akkurat dyra i Hakkebakkeskogen, så det er nok tryggast to carry a big stick – ifølge vår melder.

FOTO: THOMAS SØRGÅRD

Fantasi, UFO, røyndom, konspirasjon, new age, fabeldyr og *you name it* inngår i Lisa Lie si verd.

Lisa in Wonderland

PERFORMANCE

Carry A Big Stick

Teaterhuset Avant Garden, Trondheim
Skogsunderholdning – Talk Softly But

Av og med: Lisa Lie

Scenografi: Erik Tidemann

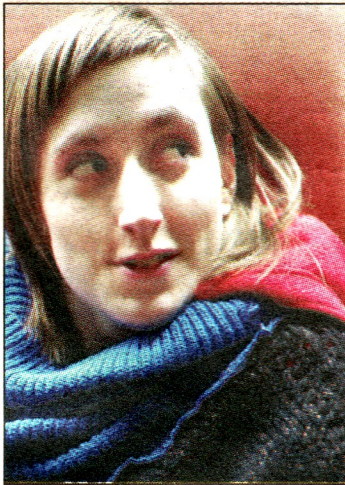
Lydlandskap: Trygve Brøske og Lisa Lie

melding

Ein tekstrik, intelligent og humoristisk skogstur stappfull av uventa innfall og aforismar.

Lisa Lie er berre 26 år, men har allereie, som det multitalentet ho er, hausta framifrå kritikkar både som romanforfattar og scenekunstnar. Saman med Stina Kajaso presenterte ho fleire sensasjonelle produksjonar under namnet Sons of Liberty. Nå er ho atende med soloframsyingen «Skogsunderholdning – Talk Softly But Carry A Big Stick» – under aliaset Son of a Gun. Torsdag var det urpremiere på Avant Garden i Trondheim, og etter fire framsyningar i heimbyen, spelar ho i neste veke på Grusomhetens teater i Oslo. Den som vil oppleve annleis, nyskapande, befriande frisk, intelligent og humoristisk performance, bør absolutt få med seg skogsunderhaldninga hennar.

Saman med kunstnaren Erik Tidemann, som har ansvar for scenografi og daude dyr, tar ho oss med på ein skogstur som ikkje berre er mykje skumlare enn Raudhette sitt

FENOMEN: Romanforfattar og scenekunstnar Lisa Lie.

møte med ulven, men også atskillig artigare. Lisa Lie er vår reptilvert for kvelden, og gjennom ei blanding av autogen trening og hypnose tek ho oss inn i ein skog der det meste er snudd opp ned. Bokstaveleg talt! I denne under-skogsten der fantasi, UFO, røyndom, konspirasjon, new age, fabeldyr og *you name it* går opp i ei høgare eining, geleidar Lie oss i stort tempo og med ufatteleg tekstrikdom gjennom eit møte med hennar endelause rekke av aforismar og paradoks. Det er tryggast å ha med seg ein stokk i denne skogen, men ein bør også ha stikkar til å sette øyro på, for her skal ein ha konsen-

«Det er hennar lover som gjeld på scena, og det er Lex Lie som rular»

trasjon for å følge med.

Framføringa, som er ei blanding av standup og performance med innslag av vaudeville og mykje anna vilt, er tekstmessig eit timelangt dikt! Lie er litterær, og dette er lyrikk. Men det går så fort at du rekk ikkje få med deg all klokskapen og den naudsynte ettertanken før ho er på full fart inn i neste motsetnadsfylte påstand eller observasjon. Så mye tekst, så mye humor – og ikkje minst så mye kunnskap!

Lisa Lie er eit fenomen. Ho er dyktig og struttar av sjølvtilitt og sjarm. Litt regihjelp og kanskje også assistanse på koreografien hadde nok ikkje vore av vegen, men på den andre sida er eg redd at noko av den spontane autentisiteten kunne ha gått tapt med ei meir strigla framføring. Og ho er fullstendig avvæpnande når ho ligg dørgande stille og du lurar på kor lenge ho vil våge å ligge slik utan at noko skjer. Før så bryt ho tagnaden med lakonisk å fortelle at ho driv framsyninga framover på dette viset. Ho er sin eigen dramaturg, og heilt sjef. Det er hennar lover som gjeld på scena, og det er Lex Lie som rular. Eg reknar med at lesaren har forstått at denne meldaren er meir enn vanleg begeistra. I det hypnotiserte draumelandskapet blant astrale objekt og fabeldyr må kvar einskild legge inn si eiga tolking av kor skillet mellom fakta og fiksjon går. Men den som ikkje finn ei mening i denne oppsettinga, eig ikkje fantasi!

Amund Grimstad

I den speilvendte skogen

Trashkulturell superdose i underskogen: Skogsunderholdning er vittig og vel-formulert samfunnskritikk.

Teater

«Skogsunderholdning - Talk softly but carry a big stick»

med Son of a Gun/Lisa Lie på Teaterhuset Avant Garden 3. mai. På scenen: Lisa C. B. Lie og Erik Tidemann

Konsept/scenesetter/tekst: Lisa C. B. Lie
Komponist: Trygve Brøske
Scenografi: Erik Tidemann

Lisa C. B. Lies nyeste stykke er et skarpt, morsom og skeivt blikk på Norge anno 2007: Her skal den konformitetssøkende og traurige virkeligheten kjemmes med krokete greiner og skrekkfilmeffekter. Sammen med billedkunstner og scenograf Erik Tidemann jakter Lie på en parallell dimensjon. Tidemann har skapt et rom hvor publikum bringes ut i skogen og inn i en blanding av alle skrekk-, spøkelses-, gome- og romvesen-filmer vi noensinne har sett. Fra taket dingler en skog av ekte grantrær og på gulvet ligger et stort dødt fabeldyr, med nebb og slitt lenke. Lie er kveldens reptilvert. Med utstoppet dyrehode på skulderen, hotpants og røde cowboystøvletter sørger hun for å lose oss gjennom en rekke spørsmål knyttet til virkelighet,

uvirkelighet, drøm og våkenhet. I Lisas verden flettes populærkulturelle referanser med god gammeldags kulturkritikk. Opp imot mosegrodd sneversynthet og fokus på materielle ting settes - tja - fabeldyr, enhjørninger, marerittvesner og tran-gen til å sove fordi verden er for kjedelig. Gjennom den snauetimen stykket varer, snakker Lisa konstant; det er teksten som bærer stykket. Men teksten spiller sammen med både stemningen fra Tidemanns scenografi og god lydbruk, fra cabaret-toner til fuglekvitter og ufo- og skrekkfilmeffekter. Lie og Tidemanns bevegelser mellom trærne og i forhold til fabeldyret skaper et dynamisk rom hvor publikum inkluderes i både latter og kritikk. Lisa spytter blod, synger cabaret og teiper kakebunner over brystet, mens Tidemann assisterer ved blodgryten.

Hennes viktigste filosofiske spørsmål og utfordring er: kan vi åpne vår trygge, rolige lille verden for noe mer? Dette er langt fra kjedelig prate-teater, men et eksempel på godt samarbeid mellom to kunstnere. Misantropien fra tidligere stykker som "Duell: Sons of Liberty 2" fra 2004 og "God hates Scandinavia" fra 2006 er på plass. Som før opererer Lie med et overskudd av pop, trash og kitsch: Blod, utstoppede dyr, plysj, vampyr-stæsj og hotpants. Dette overskuddet føres inn i en samfunnskritikk som presist og vittig når frem dit den skal.

Anmeldt av
FRIDA HOLSTEN GULLESTAD

fredag, den 11. mai 2007 SCENEKUNST.NO

Et overflødigthorn av tekst og hendelser

-Verden er som en liten cornflakeseske. Med en liten død mus inni. Tapet på brystvorten, sier Lisa Lie i solo-produksjonen SKOGSUNDERHOLDNING – Talk Softly But Carry A Big Stick. Et overflødigthorn av tekst og hendelser og eksistensielle spørsmål, mener vår anmelder, Elisabeth Leinslie.

Anmeldt av Elisabeth Leinslie

Anmeldt av Elisabeth Leinslie

Forestillingsnavn: SKOGSUNDERHOLDNING – Talk Softly But Carry A Big Stick

Spillested: Grusomhetens Teater

Av og med: Lisa Lie

Scenografi: Erik Tidemann

På Grusomhetens Teater foregår det i disse dager et obskurt eksistensialistisk-politisk-satirisk stand-up-rituale. Eller skal vi kalle det en tragikomisk tur inn i menneskesinnets dypeste skoger? Eller en underholdende stand-up-performance som kritiserer vårt kjedelige hverdagsliv? Det er ikke alltid lett å sette forestillinger inn i kategorier – spesielt ikke hybridverker som dette. Og det er nettopp det som er så befriende å oppleve; at kunstnere sprenger konvensjonene for hva scenekunst er og kan være.

Frådende slampoet

Lisa Lie heter kvinnen bak prosjektet og på scenen (akkompagnert av assistenten Carlos). Tidligere har vi sett henne sammen med Stina Kajaso i duoen Sons of Liberty. Et kompani som fra første stund viste en egen form for tilnærming til og uttrykk i scenekunsten. Lie tar med seg mye av estetikken fra Sons of Liberty i sin solo-produksjon, men pøser i tillegg på med tekst. Lie er nemlig også lyriker, og i Skogsunderholdning fråder slampoeten i Lie. Kontinuerlig utsettes vi for hennes kolossale tekstrikdom av paradokser, aforismer, fragmenter fra filmer og sanger, og fortellinger om (TV)spillopplevelser. Tekstfragmentene vris og vrenses og sammen med objektene og de tallrike hendelsene som foregår på scenen, går de til syvende og sist opp i en slags høyere fragmentert enhet. En enhet som vanskelig lar seg beskrive i enkle ordelag, men som absolutt forholder seg til virkeligheten anno 2007.

Vår reptilvert

Lie er vår reptilvert for kvelden. Iført lang brun parykk som også dekker ansiktet, røde cowboystøvler og en grønn reptilkjole med et dyrehode på skulderen (som tidvis brukes som maske) hypnotiserer hun oss. Deretter bærer det av sted utenfor scenisk allfarvei, på en reise inn i skogen, til et sted som vekker forestillinger om gamle rituelle gravplasser og mytiske samlingspunkt for all verdens fabeldyr og romvesener. Syv store grantrær henger i en ring opp-ned fra taket. Et flere meter langt fabeldyr hviler dovent bakerst på scenen. Carlos rører i blodgrytene. I dette rommet blandes det mystiske, rituelle og mørke med det lette og dagligdagse – i høyt tempo og alltid med humoristiske under- og overtoner. Mye av fokuset retter Lie mot romvesener og deres interaksjon med mennesker. Vertinnen har selv en rekke erfaringer med og teorier om romvesener. Hun forklarer det meste i verden med romvesenenes konspiratoriske kontroll over mennesket og vår verden.

(forts. scenekunst.no)

Tvangstanker

Jeg kan ikke stoppe tankene mine fra å vandre til Jannicke (Gry Jannicke Jarlum). Hun fylte min barndom med låta "Svake mennesker" (1981), og for noen år siden hevdet hun at hun har opplevd nærkontakt av femte grad. Det resulterte i at hun i ettertiden er betraktet som temmelig sprø. Lies karakter minner meg om Jannicke i den forstand at hun fremstår som lite tilregnelig i sin tvangspregete holdning til romvesener. Karakteren har også flere, mer vanlige, tvangstanker – som for eksempel det velkjente fenomenet at man ikke kan gå på streker på gaten.

Men Lie bruker sin karakter til å formidle noe langt mer eksistensielt enn å stille spørsmål om det fins romvesener og hvilken betydning de eventuelt har for livet på jorden. Hun setter snarere opp en rekke treffende betraktninger om hvordan vi lever de kjedelige livene våre, og hvordan vi forholder oss til og tar vare på omverdenen.

To går

Det er ikke alle i salen som har sans for Lies maksimalistiske og ville uttrykk. Halvveis i forestillingen forlater to tilskuere rommet. Jeg kan forstå at Lies uttrykk kan bli for mye for enkelte – forestillingen er både konsentrasjonskrevende, utfordrende og rimelig utmattende. Men, for meg er dette mest berikende. Det er utrolig spennende å bli kastet hit og dit, rundt i Lies verden av assosiasjoner og intelligente betraktninger. Dessuten kjenner jeg igjen en rekke referanser fra min egen virkelighet, og når de settes i et større perspektiv som her, begynner tankene å rulle. Det er også et stort pluss at Lie formidler en solid porsjon skarp humor. Vi vil jo alle underholdes - selv i teatret.

De som har vært på Grusomhetens Teater vet at vi, for å kunne forlate teatret må gå over scenen. Det kreves stor irritasjon over forestillingen og guts for å forlate dette rommet midt i en forestilling, med andre ord. Lie takler dette med knusende ro. Hun stopper spillet, der hun sitter sammenkrøpet og neddynket i blod, ser på dem og sier: "Tja. Ha det. Kino i dag igjen..."

MEDIUM

Skogsunderholdning? Et obskurt eksistensialistisk-politisk-satirisk stand-up-rituale? Eller en tragikomisk tur inn i menneskesinnets dypeste skoger? Foto:Thomas Sørgård

Denne artikkelen har ingen kommentarer ennå.

Den eksperimenterende teatergruppen Sun of a Gun fører publikum med seg inn i en drømmeaktig scenisk skog. Gruppen gjester Grusomhetens Teater forige helg.

FOTO: THOMAS SØRGÅRD

Særegen skogstur

Utradisjonelt performance-gjestespill med et skrått blik på tilværelsen

**SKOGSUNDERHOLDNING -
TALK SOFTLY BUT CARRY A BIG
STICK**

Teater

Regi: | [Lisa Lie](#)

Med: | [Lisa Lie](#)

SISTE: SNIPP SNAPP SNABEL - MARIS AFRIKANSKE FABEL SVANESJØEN ROMEO & JULIET

Oppdatert: 14.05.2007

"Son of a Gun" kaller gruppen seg som gjester Grusomhetens Teater i Hausmanns gate 34 denne helgen. Scenekunstner og forfatter Lisa Lie, komponist Trygve Brøske og scenograf Erik Tidemann skaper med "Skogsunderholdning - Talk Softly But Carry A Big Stick" en ordrik og drømmeaktig performance i et eksperimenterende og utfordrende scenespråk.

Grusomhetens teater
Hausmanns gt. 34

Tips oss:

SMS - 1989 'op' Tlf 22 86 30 00

E-post: oslopuls@aftenposten.no

[✉ Tips en venn](#) [📄 Skriv ut](#)

Soloforestillingen hadde premiere på Teaterhuset Avant Garden i Trondheim i forrige uke. Dette er annerledes teater et sted mellom surrealisme, stand-up, kabaret, foredrag og opptrinn. Lisa Lie er den eneste skuespilleren på scenen. Gjennom en drøy time tar hun oss med på en underlig skogstur gjennom et ganske absurd, skremmende og helsprøtt landskap.

Scenograf og billedkunstner Erik Tidemann plasserer henne i et stramt definert rom med syv svære furutrær hengende opp ned fra taket. Det er enkelt, fantasieggende og frodig. Han har også ansvaret for dyremaskene og -skikkelsene vi presenteres for underveis. Dette er en slags "Alice i underverdenen" for voksne. I denne drømmeskogen er ingenting det man tror det er. Det meste endevendes, billedmessig, tekstlig og symbolsk. Noen egentlig handling finnes ikke. Lisa Lie er ikledd en grønn skogslignende kjole, har meterlang parykk og bærer et dyreansikt på skuldrene. Hun presenterer seg selv som publikums reptilvert og hypnotiserer oss inn i drømmen. Hun har mye på hjertet. Der ordstrømmen og påfunnene står i fare for å trette publikum ut, trår skuespilleren til med nye løsninger. Hun setter stadig i gang nye tankerekker og skaper assosiasjoner og konspirasjonsteorier. For verden er slett ikke som vi tror. Virkeligheten er en illusjon, og ifølge Lisa Lie har de fleste av oss vært bortført av utenomjordiske vesener. Teksten er full av tanker og ideer om fabeldyr, UFO'er, psykoser og nattlige fantasier.

"Skogsunderholdning" har ingen regissør. Kanskje hadde en utenforstående ytt den energiske scenekunstneren litt motstand underveis. Men dette er hennes show og hennes stil. Den firer hun ikke på. Det gjør skogsturen til en underfundig opplevelse for spesielt interesserte.

ELISABETH RYGG

Denne artikkelen er hentet fra oslopuls.no
<http://oslopuls.no/kunst/article1786204.ece>

- [Forside](#)
- [Hvem er Rullerusk og hvem er du?](#)
- [Bøker jeg har lest](#)

Søk

[Rullerusks rablerier](#)

Rabuleringer om mangt og meget og litt av hvert

Feeds:

[Innlegg](#)

[Kommentarer](#)

Gått meg vill i skogen

onsdag, februar 20, 2008 av [Rullerusk](#)

Lett dryssende grantrær henger ned fra taket. Industrielt skogssus og fuglekvitter i lufta. Lett tåke (røyk?) langs bakken. Et kadaver/kosedyr satt sammen av mangfoldige raser ligger med hodet rett mot oss. En butler med maske, kledd i dyrepels står bak en komfyr og koker blod som han jevnlig serverer til vår reptilvert. Reptilverten hypnotiserer oss og tar oss med inn i en annen dimensjon. Hun forteller oss om marerittene våre, de tingene vi ikke har lyst til å tenke på, om hvordan Area 51 finnes og at Europas kongefamilier er reptilaliens. Så tar hun av seg masken (et villsvinfjes?) og klatrer opp på et provisorisk podiet. Hun er en blodig Peggy Lee og synger "Is that all there is?"

Dette fant sted på Black Box Teateret under forestillingen "Skogsunderholdning – Talk softly but carry a big stick", skrevet og framført av Lisa Charlotte Baudouin Lie. Lie har hatt stor suksess under navnet Sons of Liberty hvor hun samarbeider med Stina Kajaso. De kunne sist bli sett på Torshov Teateret under samtidsfestivalen med forestillingen "Swamped in sensation".

"Skogsunderholdning" er Lies soloprojekt hvor hun operer under det passende navnet Pony of no return. Jeg synes navnet viser til Lies vilje til å gi blaffen i grenser i sine prosjekter. "Skogsunderholdning" er en drøy time hvor vi går oss vill i skogen sammen med vår reptilvert i Lies skikkelse. Å se en av Lies forestillinger er faktisk litt som å tre inn i en annen dimensjon. Lie blander det groteske, surrealistiske, absurde og paranoide med humor og populærkultur. Og hele tiden prater hun i vei, hopper fra det ene til det andre, får deg til å le, grøsse, blunke vantro med øynene. Det er morsomt og underholdende, men også urovekkende. I strømmen av sammensatte og kontrasterende inntrykk fanger jeg opp noe som finnes inne i meg selv. Jeg kjenner meg igjen i "Is that all there is?" og i hvordan hun hater fabeldyr. Fordi de ikke finnes. Når du er liten tror du eventyr, nisser og alver. Så innser du at alt er løgn og fanteri. Du blir voksen. Og så finner du en ny voksen eventyrverden full av konspirasjonsteorier, alienbortførelser og radiomottakere i hodet. Noe må man jo tro på. Men hva med gapet i mellom disse fantasiverdenene? sier reptilverten. Lisa Lie aka reptilvert sier hun sover 50 prosent av tida. de 50 prosentene hvor hun er våken prøver hun så godt hun kan å bedrive virkelighetsflukt.

For meg er Lisa Lies forestillinger en form for katarsis. Hun er mye drøyere enn jeg noen gang vil tørre å være. Hun gjør ting jeg kanskje synes er litt ekkelt. Hun bruker fysisk humor på en måte jeg aldri gjør av redsel for å drite meg ut. Hun har de skarpe formuleringene som får hodet mitt til å lyse opp og si "aha!". Jeg får litt den følelsen man får av å se på skrekkfilm. Man føler på det farlige, samtidig som man vet at man er helt trygg. Men "Skogsunderholdning" er også katarsis på grunn av humoren og uhøytideligheten som ligger til grunn for det vi ser. Lies veksling mellom dansenummer og skrekk og blod gir en komplett sjelelig befrielse .

For de som ikke fikk med seg denne oppsetningen av Skogsunderholdning vil jeg anbefale å bruke tida fram til neste gang med å lese Lies roman *Armløs slår tilbake* (Oktober, 2005) og diktsamlingen *Forbausende få katastrofer* (Gyldendal, 2000).

Publisert i [Teater](#) | No Comments Yet

[Kommentarer som RSS](#)

Skriv et svar

Navn (obligatorisk)

E-post (blir ikke publisert) (obligatorisk)

Webside

Notify me of follow-up comments via email.

• Om skribenten

Rullerusk er bibliotekar, litteraturviter, tegneserienerd og skravlebøtte

• Her er jeg også

[Twitter](#)

[Underskog](#)

• Siste kommentarer

[Song for Eirabu \(Kri...](#) på [En spennende reise til Ei...](#)

[Rullerusk](#) på [Ekko](#)

[Oda](#) på [Ekko](#)

[Rullerusk](#) på [alltid litt ferie](#)

Tina på [alltid litt ferie](#)

• Topp innlegg

- [Se på meg](#)
- [Hvorfor jeg elsker Craiglist](#)
- [På tide å oppdatere](#)
- [En spennende reise til Eirabu](#)
- [Mine tegnede forbilder](#)
- [Eksistensielt](#)
- [Må jeg tenke på å bli gammel?](#)
- [Prosjekt Pus](#)
- [Kom!](#)
- [Ekko](#)

• Kategorisky

[Årstider](#) [blogging](#) [Dingsebomser](#) [Diverse](#) [Feminisme](#) [Film](#) [Ejas](#) [Fotball](#) [Jobb](#)
[Julekalender '08](#) [Kjærleiken](#) [Kroppskunst](#) [kultur](#) [Kunst](#) [lesing](#) [litteratur](#) [Livet](#)
[lissom](#) [Megselv](#) [Meninger](#) [Mimring](#) [Musikk](#) [poesi](#) [Poesi mens vi](#)
[puster](#) [Politikk](#) [radio](#) [Skriverier](#) [Skrivning](#) [Teater](#) [Tegneserier](#) [Tvserier](#)

• Arkiv

- [juli 2009](#)
- [juni 2009](#)
- [mai 2009](#)
- [april 2009](#)
- [mars 2009](#)
- [februar 2009](#)
- [januar 2009](#)
- [desember 2008](#)
- [november 2008](#)
- [oktober 2008](#)
- [september 2008](#)
- [august 2008](#)
- [juli 2008](#)
- [juni 2008](#)
- [mai 2008](#)
- [april 2008](#)
- [mars 2008](#)
- [februar 2008](#)
- [januar 2008](#)

[Blogg på WordPress.com.](#)

Tema: Mistylook ved [Sadish](#)

☺